

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administratiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazeta“ are:
Marți, Joi și Sâmbătă.

Prețulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe șiese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. 50 cr. Tieri esterne pe șiese luni 14 fr. pe
anu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
a postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Serisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 142.

Duminica, 13/25 Decembre

1881.

Cu 1 Ianuaru st. v. 1882 se incepe unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai fôiei nôstre, a grabi cu innoirea abonamentului pe **se-mestrulu I 1882.**

Spre mai mare inlesnire recomandam a se lipi adres'a, sub care s'a tramisu fôia p'na acuma, pe dosulu cuponului dela asignatiunea postala.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati, a ne tramite adresele D-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai aprôpe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazet'a Transilvaniei“

apare de trei ori pe septemana.

Prețulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei“ este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe șiese luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe șiese luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe șiese luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe șiese luni 14 franci, pe anu 28 franci.

„Că si p'na acuma!“

Brasiovu, 12 Decembre.

De cur'ndu a aparut' in Pest'a o brosiura un-gurésca intitulata: „Protestantismulu si Panslavismulu.“ Autorulu acestei brosiure, care se dice că ar' fi voinicosulu jidano-maghiaru Bela Grünwald, acusa pe toti preotii, invetiatorii, amplotiati, advocatii si medicii slovaci, cari isi iubescu nationalitatea, că ar' fi „panslavisti“, séu cu alte cuvinte că ur'ascu pe Maghiari si că agita pentru infiin-tiarea unu imperiu slovacescu; elu g'asesce că abia a patr'a parte d'ntre preotii si invetiatorii slovaci din Ungari'a superiori'a — cari sunt, cum scimu, de confesiunea evangelica — ar' fi „patrioti“ buni, cu sentiu un-gurescu, ceilalti ar' fi inimicii cei mai mari ai Maghiariloru.

Dupa ce clasifica pe toti cărturarii slovaci din diferitele districte si ii împarte între „patrioti“ si panslavisti“, autorulu numitei brosiure istorisesc lucruri mari despre conspiratiunea „panslavista“ d'ntre Slovaci asia, înc'atu făgia de acést'a descriere trebue se marturisimu, că noi cu pretins'a „con-spiratiune daco-romanésca“ amu remasu inderetu; ne-au intrecutu acumu chiaru si Slovacii!

Tenerii slovaci din Pressburg, dice brosiur'a — facu adunari secrete la miediulu noptii, unde jura in modu serbatorescu, că in t'ota vieati'a lor, in ori-ce positiune ar' trai, se voru lupt'a pentru ideile panslaviste si le voru face se invinga. In asemeni adunari ei mai jura, că intotd'eu'n'a voru tiené nationalitate mai pre susu de confesiune. Teologii „panslavisti“ din Pressburg posedu un insemnu care representa pene si sabii incrucisiate si p'orta inscriptiunea „pentru nationalitate si libertate“. Preotii si invetiatorii slovaci, ambla din casa in casa si c'erca a castig'a înainte de t'ote pentru ide'a nationala pe neveste si pe mame. Ei lucra cu totii mana 'n mana.

Este semnificativu, că scrierea despre protestantii slovaci a vediutu lumina dilei tocmai acuma in ajunulu discussiunei asupra proiectului de lege privitoriu la sc'olele secundare (medie). Se scie, că din partea protestantiloru se face cea mai aspra opositiune acestui proiectu si credemu că nu ne insielamu, candu dicemu, că memorat'a scriere are pe langa altele si tendinti'a de a spari'a pe protestantii unguri, că se nu mai faca opositiune proiectului d-lui Trefort, căci la din contra va veni potopulu „panslavistu“ peste Ungari'a.

Inse autorulu scrierei anonime nu se multi-mesce numai cu at'ata. Scopulu lui de capetenia este cassarea legi de nationalitate (A. L. XLIV din 1868), pentru că numai asia crede, că se va poté suprim'a agitatiunea „panslavista“. Este cu-riuosu, că legea acést'a supera asia de multu pe speculantii dela burs'a maghiarisarei din Pest'a, cu t'ote că ea figuréza numai p' harthia. Si 'n ade-veru déca e vorb'a că se devenimu toti Maghiari, déca este o crima si o dovada de „nepatriotismu“ candu staruimu pentru conservarea nationalitatii nôstre, care ne deosebesce in limba si 'n datine de cea maghiara, de ce se mai avemu o lege de-osebita de nationalitate?

Violentulu limbagiu alu citatei brosiuri dá oca-siune organului officiosu alu guvernului un-gurescu, care propaga ide'a maghiarisarei in limb'a germana, de a se arat'a si elu odata marimimosu declarandu că nu numai voiesce că legea de nationalitate, acestu capu de opera esitu din capetele lui Sze-chenyi, Deak si Eotvös, se fia delaturata, ci „ea trebue se fia sustienuta si esecutata lealusi punc-tualu, că si p'na acuma.“

„Că si p'na acuma!“ — Limb'a un-gurésca se fia pretutinden' si in t'ote impusa — că si p'na acuma; cererile romanesci se fia respinse pe la tribunale si officii — că si p'na acuma; Romanulu se fia citatu, judecatu si condamnatu in limb'a maghiara, pe care n'o intielege — că si p'na acuma; districtele si comunele locuite de Romani se capete totu functionari maghiari de pe la Se-ghedinu si Dobritinu, cari n'au auditu in vieati'a lor unu cuventu romanescu — că si p'na acuma. Eata „leal'a si punctual'a“ esecutare a legi“, cum o doresce „Pester Lloyd“ si pe viitoriu.

Făgia de unu asemenea fariseismu periculosu n'ar' fi ôre mai bine că deputatii nemaghiari, căti se mai afla in dieta se fac ei insusi propunerea, că se se casseze legea de nationalitate? In casulu acest'a celu puçinu pretinsii „liberali“ dela putere n'ar' mai avé cu ce se insiele lumea si Europ'a t'ota ar' cunósce in curendu adeverat'a stare, ce a creat'o Nemaghiariloru sistemulu de ma-ghiarisare successiva.

Cronic'a evenimenteloru politice.

In intru ni se deschide o noua perspectiva de — urcarea d'ariloru. Mergemu inainte! Ministrulu de finance Szap'ary a declarat in co-missiunea financiara a camerei, că voiesce se aco-pere deficitulu prin noue venituri, ce voru proveni din novele impositie propuse, cari ar' aduce vreo 3 1/2 milióne si prin o noua emisiune de 23 mili-óne de renta de charthia. Impositie si emisiuni noue, mergemu inainte!

Situatiunea in Boche di Cattaro a de-venitu f'orte seriós'a. Renitentia Crivosciani-lor nu s'a marginitu numai la refusulu de a intrá in Landwehr, ei au datu afara din districtulu lor pe toti amplotiati si soldatii austriaci, si in loculu pichetelor austriace au pusu pazitorii de ai „Republicei Crivosciane“. Coman-dantulu generalu Ioanovici voiesce se-i in-cungiure si se astepte primavér'a. Dér' si atunci va avé multu lucru cu ei si multu sange va tre-bui se curga earasi pentru „pacificare“.

Representantulu Austro-Ungariei la Bucuresci d. comite Hoyos a plecatu la Vien'a spre a dá guvernului seu explicatiuni verbale asupra situatiunei. In timpulu absentiei sale d. baronu M. de Salzberg va conduce afacerile legatiunei. „Roma-nulu“ luandu notitia de mergerea lui Hoyos la Vien'a dice: „Suntemu siguri, că esplicarile ce d. comite de Hoyos le va dá la Vien'a, voru con-tribui a restabili relatiunile cele mai cordiale între Austri'a si Romani'a.“

Ministrulu Romaniei la Vien'a d. Balaceanu care obtinuse unu congediu, spre a merge in Ro-

mani'a, a fost rogatu de cătra ministrulu de esterne Statescu de a renuntia pentru momentu la concediulu seu, p'na ce se voru aplaná diferenti-ele esistente între guvernulu austriacu si celu romanu.

Cam deodatu cu chiamarea comitelui Hoyos la Vien'a s'a schimbatu si tonulu diareloru oficiose din capital'a austriaca. „Fremdenblatt“ dela 22 l. c. se pronuntia f'orte moderatu in cestiunea c o n f l i c t u l u i d i p l o m a t i c u a u s t r o - r o m a n u si spera că in cur'ndu se va aplaná acestu conflictu. Cei din Vien'a nu sunt nicidecum dispusi de a fortia lucrulu p'na la estremu si astfelu poté se adeverésca prevederea „Roma-nului“, că esplicarile ce le va dá comitele Hoyos voru face finitu neplacutulu incidentu.

Diarele parisiane g'asescu, că cabinetulu austriacu ar' poté fi multiamitu cu declararile d-lui Bratianu. Interessantu e ceea ce dice in privinti'a acést'a diarulu „Le Nord“ dela Bruxelles. Acést'a f'olia, care representa ideile diplomatiei russe, dice între altele: „... D. Bratianu a mersu p'na a atribui Austro-Ungariei cea mai mare parte in desvoltarea nationalitatii romane, plasandu isvorulu desteptarei ei între Romanii ardeleni. Din punctu de vedere politicu ne potemu intrebá, că ôre p'na la ce gradu voru fi satisfacuti Ungurii vediendu, că se stabilesce o legatura at'atu de strinsa între Romanii din Ar-dealu si între ide'a nationala romana. Ore pentru acestu pasagiu se arata at'atu de puçinu multiamiti la Vien'a si Pest'a? Diplomati'a austro-ungara nu face bine a se impe-decá de acestu detaiulu; d. Bratianu vrendu se de satisfactiune susceptibilitatii cabinetului de Vien'a, care s'a superatu pe dreptu séu pe nedreptu, a atinsu chiaru susceptibilitatea natiunei sale. Austri'a nici nu poté dori o schimbare a cabinetului in Romani'a, căci ministrii actuali sunt fara indoiéla mai dis-pusi de a face unele concessiuni in cestiunea Du-nare, decâtu ar' face-o unu cabinetu esitu din opositiune... Tendinti'a generala a discursului d-lui Bratianu se-o aiba dér' in vedere guvernulu austro-ungaru...“

D-nu Cogalniceanu a fost la Berlin si s'a disu că a avutu de scopu a sonda dispositi'a d-lui Bismarck făgia cu conflictulu austro-ro-manu. „Nordd. allg. Ztg.“ intrebuintiéza acésta oca-siune spre a accentuá, că „opiniunea publica“ (cea un-gurésca?) din Austro-Ungari'a s'ar' fi ofen-satu din nou prin argumentele de cari s'a folositu d. Bratianu in declaratiunea s'a (adeca intonarea legaturei strinse a Romaniei cu desvoltarea Roma-niloru din Ardealu). Amu avutu dér' dreptate, candu amu sustienutu, că numai susceptibilitatea diplo-matiloru unguri a fost caus'a că vorbirea d-lui Bratianu a fost declarata de nesatisfacétori'a.

Regretabil'a indiscretiune a fostului represen-tantu Calimachi-Catargi a fost produsu o scena din cele mai turbulente in camera. Depu-tatulu Ionescu voindu se cetésca unele pasage din brosiur'a publicata de d. Catargi, ce contine unele depesie schimbate între elu si între d. Bratianu si Boerescu in cestiunea Dunarei, s'a produsu unu sgomotu asurditoriu in camera, maioritaea cerendu se nu se concéda d-lui Ionescu a citá din numit'a brosiur'a, ceea ce s'a si intemplat. At'atu pro-cederea d-lui Ionescu cătu si aceea a maioritatii n'a fostu corecta. Trebuea se se evite o ase-menea scena neplacuta in aceste momente. Se dice că consiliulu de ministri a decisu a pune in stare de acusat'ione pe d. Catargi din caus'a di-vulgarei secretelor statului. Guvernulu a fostu interpelatu in privinti'a acést'a at'atu in camera cătu si in Senatu.

Intr'o serisóre cu data 20 Dec. ce-o adreséza la câteva foi din Paris d. Calimachi-Catargi se încérca a 'si escusá pasulu dictatu de-o con-demnabila ambitiune personala dic'ndu: „Spre a

justifică revocarea mea dela postul de ministru alu României la Paris, guvernulu d-lui Brătianu me acusa de a fi compromis, prin grave neglijențe în împlinirea misiunii mele în Angli'a, interesele României în cestiunea Dunării. Onoarea mea a fost atacată. Am trebuit să răspund publicându corespondența între mine și între d. Brătianu care espune vederile noastre reciproce asupra conduitei ce trebuia observată. Ea nu trădează încrederea nici unui guvern; ea nu descoperă nici unu secret de stat: ea constată numai că mi-am făcut datori'a. — Nicăiri nu a fost mai nimerită dical'a franceză „qui s'excuse s'accuse“ că în casulu de față. Corespondența publicată de către d. Catargi toate le poate dovedi numai aceea nu, că 'și-ar' fi făcut datori'a, această 'i impunea în aceste momente critice înainte de toate tăcerea, înse prin divulgarea sa și numai parțială a corespondenței secrete Calimachi-Catargi s'a făcut imposibilu pentru totdeauna și în locu de repararea onoarei 'și-a atrasu desaprobaru generală.

Ministru de externe alu Italiei Mancini răspunzându la o interpelare a disu cu privire la cestiunea Dunării, că i se pare, că spiritulu tratatulu dela Berlinu pretinde, că executarea regulamentulu pe Dunare, ce 'lu va stabili comisiunea europeană, se fia pusă sub o controlă colectivă a puterilor.

Marti, 8 Decembre, la orele 11^{1/2} de dimineață, M. S. Regele, în prezența d-lor ministri, încongiuratu de Casa Sa civilă și militară, la Palatul din Capitală, a primitu, în sal'a Tronulu, cu solemnitate obicinuită, biroulu și comisiunea Adunării deputatiloru înscarinată a prezenta Majestății Sale adresă spre răspunsu la mesagiulu Tronulu. D. Dimitrie Brătianu, președintele Adunării, a cititu adresă :

M. S. Regele a răspuns :

„Domnule președinte ! Domnilor deputati ! Primescu cu cea mai viua plăcere adresă d-văstre. Fiti bine încredințați că Regi'n'a și Eu scim a pretiui sentimentele cari Ni Se marturisesc și cu această ocaziune de reprezentare națională, sentimente cari stringu totu mai multu nedespartitele legături de iubire și reciprocă încredere, care de a pururea unescu țier'a și Tronulu.

Nu Me îndoiesc că și în această sesiune veti da guvernulu Meu luminatulu d-văstre concursu. Matur'a și patriotică înțelepciune care a condusu până aci lucrările d-văstre este o cheziuire pentru spornic'a și roditoare activitate ce veti depune și de asta-data.

Pe langă fericirii sorti ce au avut aceste Adunări îndeplinindu ceea ce era în culmea dorințelor naționale, nu mai puțin mare va fi a lor lauda cându voru dovedi că au știutu totu asié de bine a întemeia dezvoltarea și întărirea din năstru a tinerulu nostru Regatu.

Îndelungi ani de linisă și de pace fia de sus daruitu tuturor și Noa, ca, sub bine-facătorele lor ocrotire, Români'a se pōta învedera și mai multu că, la locul ce 'i a însemnatu Providența, prin labōrea, propasirea și împunericărea ei, este, în famili'a Statelor în cari 'și a reluatulu locul, unu elementu de ordine și de progresu.“

Discușiunea asupra răspunsulu la Mesagiulu regal.

În Adunarea deputatiloru.

(Urmare.)

Dupa-ce d-nii Vernescu, Maiorescu și Carpu vorbira în potriv'a proiectulu de adresă alu majorității, d-nii E. Costinescu și I. Codrescu 'lu sustinura în ședința dela 4/16 l. c.

D-lu E. Costinescu începe, protestându în contr'a asertiunii d-lui Carpu, că campani'a întreprinsă în cestiunea Dunării este numai efectulu unei emoțiuni populare, organizate și pornite dîtr'unu indemn din atara, contrariu Austriei. Urmandu mai departe, dñsulu polemiză în potriv'a d-lui Vernescu carele sustinuse, că guvernulu face unu actu contrariu intereselor țierei, învoindu-se că priveghiarea asupra executării regulamentelor de navigațiune pe Dunare se cada pe mână straiților. Argumentulu de capetenia alu d-lui Costinescu este acest'a : „Din momentulu, cându comisiunea dunarēna are a elaboră regulamentele din cestiune, cine o pōte oprî, că ea se prevēda în aceste regulamente și modulu în care va avē sē se face supraveghiarea?“

A duō'a parte a discursulu seu o îndreptăza

d-lu Costinescu în potriv'a d-lor Maiorescu și Carpu. Fața de d-lu Maiorescu sustine : că țier'a a făcutu mari progrese din 1876 până astăzi ; că proiectulu majorității nu dice guvernulu : „aplicati legile ce le aveti, ce ve mai trebuie altele?“ — ci tocmai din contra : „ve vomu dá legile ce ne cereți — dorim înse că în urma și aplicarea acestor legi se fia bine îngrijită!“ că armat'a pōte se fia unu puternicu organu alu instructiunii și educatiunii naționale, de ôra-ce în militia feciorii înviaia fōrte multu și mergēndu acasa potu se propaga cultur'a mai bine decâtu multe din institute ; în sfērsitu, că într'unu răspunsu la discursulu tronulu camer'a nu pōte tracta mai pe largu cestiunile, ce sunt de discutate, că d. e. regularea magistraturei, încurajarea meseriasiloru etc.

În potriv'a d-lui Carpu oratorulu dice, că comisiunea dunarēna, carei'a ar' voi dñsulu (d-lu Carpu) se-i lasă supraveghiarea asupra Danubiulu până la Verciorov'a, n'ar' fi în stare sē neutralizeze teritoriulu României, de ôra-ce în 1877 comisiunea dela gurele fluviulu din cestiune n'a pututu oprî nici chiaru închiderea navigatiunii pe apele de sub administrarea s'a. D-lu Costinescu 'și încheie vorbirea în chipulu acest'a : „D-lor, combatutu de-o parte de acuzatiunile onorab. d. Vernescu, care dice guvernulu : ai făcutu concessiuni, resulta din cuvintele puse în Mesagiulu Tronulu c'ai făcutu concessiuni ; lovitulu de alta parte de d. Carpu, care dice : ati vorbitu cu nervositate de cestiunea Dunării în Mesagiulu Tronulu și prin acest'a ati provocatu mesur'a diplomatică a guvernulu austriacu. Între aceste duōe izbiri în sensu opus, trebuie se crede că guvernulu se misca în resultanta, în calea naturală și solidă și că mergēndu cu concursulu camerei înainte, vomu ajunge la o soluțiune, care se nu fia nici supraveghiarea exercitată de consuli, cum o întielege d. Vernescu, nici tutel'a propusă de d. Carpu vomu ajunge la o sistēmă care, asigurandul interesulu celu are Europ'a la libertatea Dunării, ne va garantă, în acelasi timp, pe deplin și drepturile noastre suverane...“

D-lu I. Codrescu aproba proiectulu majorității ; totodata înse dñsulu ar' voi sē se accentueze, că legile se fia aplicate de functionari cu sinceritate, cu onestitate și cu energia, că darile sē se echilibreze mai bine și că sē se dē o mai mare îngrijire dezvoltării comerțulu. Cu deosebire face atenti d-lu I. Codrescu pe membrii camerei, că pe cându Austro-Ungari'a trage mari folōse din convențiunea comercială cu Români'a, comerțulu cu vite 'în noulu regatu i se punu pedeci totu mai mari. În privința pasagiulu ce tractēza cestiunea dunarēna, dñsulu crede, că cuvintele : „luândulu actu că nici o hotărîre n'a fostu luată“ nu sunt de ajunsu ci că membrii adunării sē accentueze nesramuit'a hotărîre a guvernulu de a nu lasă pe nimenea se jicnēscă interesele țierei. Acestă observare o face d-lu Codrescu, avēndu în vedere că delegatiunile austro-unguresci s'au pronunțiatu în cestiunea de față fara nici o rezervă și că în ședințele acestor delegatiuni s'au vorbitu față de Români'a de totu feliulu de midilōce — și mai blānde și mai aspre.

Dupa d. Codrescu vorbește d. Lahovary, la a caruia vorbire vomu reveni înca, apoi iea cuvēntulu președintele consiliulu d. Brătianu spre a rosti discursulu celu publicamul mai la vale întregu.

Discursulu d-lui I. C. Brătianu,

rostitulu în ședința dela 4 Dec. cu ocaziunea discușiunii adresē la Mesagiulu.

(Urmare și fine.)

Nu m'amu miratu, cându D. Maiorescu, cu talentulu seu aticu, persiflă pe amiculu meu Rosetti, că a declaratulu aici, elu care totu-deanu a fostu banuitu, că este contra monarhiei și contra dinastiei, că încoronandulu pe Carolu I rege alu României își încoronēza viat'a s'a ; nu m'amu miratu, fiindu-că onor. D. Maiorescu 'i este permisu se facă asemenea însinuari, asemenea alusiuni, căci abia de ieri, de cându mēs'a mare a României este întinsă, a venit și s'a pus și d-s'a la dñs'a, fara că se scia cumu s'a lucratu și ce s'a făcutu că sē se gătēscă acea mēsa (aplause).

Ne ati acuzatu de republicani. Eu nu ve întrebă, care este religiunea d-văstre și care sunt tendințele d-văstre, că romani ; dēr' ve spunu unu lucru : că în timpul congresulu dela 1856 amu fostu la Paris cu Cantacuzino-Rifoveanu, cu Goleșcu, cu Rosetti și cu alții, și amu cerutu se ni se dē comitele de Flandra de Rege alu României ; căci si atuncea faceam totu ce puteam pentru regatu. Program'a celor patru puncturi dela 1856 a plecatu dela noi din Paris, fiindu că, decă pe cându me aflam în Paris, amu pututu fi republicanu, înse cându sunt în Români'a,

înainte de toate sunt Romanu, și d-vōstra știți, că Români'a nu pōte se fia republică, că această ar' fi unu pericolu pentru dēnsă, prin urmăre sunt monarchistu. (Aplause.) Am fostu franca și lealu în totu-deana.

D-lor, în Mesagiulu nostru nu este nimicu atingătoriu pentru puternic'a noastră vecină ; nu este vorba de nimicu altu, de cătu de drepturile noastre ; înse aici, cari nu me cunoscu, au pututu se induca în erōre pe Austri'a, dupa „mot d'ordre“ ce a fostu datu de aci. D-lor, eu nu amu nici știința d-lui Vernescu, adică știința dreptulu gintiloru, nici știința combinarilor politice a d-lui Carpu, nici talentulu de oratoru alu d-lui Maiorescu, dēr' în tota viața mea, cându n'am avut fericirea se fiu între d-vōstra, m'am ocupatu cu istori'a tuturor nēmuriloru, că se vedu, cari sunt condițiunile ce sunt necesarii unei societăți, că a noastră, și mai cu deosebire, amu studiatu istori'a Romaniloru, și a tuturor populațiuniloru, care ne încungiōra, și mai multu a acelora din peninsul'a Balcanică. Ei d-lor ! Eu se vinu se aducă o ofensă, o atingere casei Habsburgiloru ? Asiu fi făcutu o ofensă istoriei, ear' nu casei Habsburgiloru, fiindu că eu știu, că pe timpurile cele grele ale invasiunii turcesci, cându Turci'a amenința Europ'a, cas'a Habsburgiloru a fostu bulevardulu creștinătății, ea a fostu avant-garda civilizațiunii occidentale. (Aplause.)

Tota creștinătatea, care a pututu se trēca Dunarea în domeniile Habsburgiloru, a gasitu nu numai azilulu bisericiloru, a gasitu mai multu, a gasitu dezvoltarea naționalității lor ; și trebuie se știți, că chiaru desteptarea noastră națională, d-lu Maiorescu o știe acest'a mai bine de cătu mine, ne-a venit de dincolo de peste Carpati, prin acei romani, cari au fost trimisi de către Maria Tereza, la Rom'a, unde au învățat se fia romani. Si eu vinu se facu o ofensă guvernulu Majestății Imperatulu Austriei ? Fiti încredințați, că Imperatulu Austriei n'o crede (aplause) ; are mai bună opiniune de mine.

Totu asié s'a petrecutu și cu cestiunea Basarabiei, pe care onor. d-lu Lahovari vine și o pune pentru a suț'a ôra înainte d-vōstra. Noi amu datu Basarabi'a, dice d-sa, pentru că n'am fost destulu de dibaci, că se luam unu alu doilea zapisu. Ei bine, eu nu sciamu, că unu debitoru, care 'ti da unu zapisu, trebuie se 'i ceri unu alu doilea, cându nu vrē se 'i execute pe celu d'antăiu. Dēr' ce voiati se facem ? Se luam duōe zapise, cându deja avem unulu ? Amu făcutu mai multu de cătu atât, amu voit se iau cetățile dela Nicopole până la Vidinu, și mi s'a spus, că marele Duce se împotrivesce. M'am dusu la Imperatulu și 'i-amu disu : Majestate ! me opresce cartierulu generalu alu Majestății Vōstre se i-au cetățile dela Nicopole până la Vidinu. Si Imperatulu 'mi-a răspuns, că bucuros ar' primi acest'a ; „dēr' cându vomu face pacea, mi-a disu, socotesci, că numai Eu amu se dispun, puterile cele-lalte nu voru avē si ele cuvēntulu lor la facerea păcii, și știu Eu decă voru voi ele se ve dē acele cetăți ?“ Atunci amu disu : nu Majestate, nu voiescu o palmă de pământu în Bulgari'a afara din țier'a mea, de cătu voiescu se le amu în mână că atuncea cându se va face pacea se potu și eu spune condițiunile mele. Si Imperatulu îndată a datu ordine de mi s'a datu Nicopole, care era în manele Russiloru, și apoi noi ne-amu dusu până la Vidinu și amu luat toate cetățile.

Noi amu făcutu totu ce amu pututu, dēr' 'mi aducă aminte, că unu mare omu de stat, cându amu voit se încheiamu convențiunea cu Russi'a, 'mi-a disu : Da, tractatele sunt bune, decă voru fi în dosulu lor baionete, că se le sustina.

Apoi mai multe baionete de cătu acelea pe care le-amu avut nu puteam gasi ; nu puteam se facu din Români'a o putere asié de mare în cătu se împuie Europei întregi ; Europ'a a datu Basarabi'a Imperatulu Russiei, nu noi amu dat'o. Ce culpa ne gasiti d-vōstra în acest'a ? Care este gresial'a noastră ? Că n'am dat'o noi însine și amu apert'o din toate puterile noastre până în momentulu cându ne-a luat'o prin voința Europei întregi ?

V'arn fi placutu mai bine că în locu se ne opunem, dupa cum amu făcutu noi, se fi datu consimțimēntulu nostru la facerea unui schimbu ? Onor. d. Lahovari pōte se dica că era mai bine se facem astfel, căci celu puțin remaneam amici cu Russi'a. Ei, d-le Lahovari, Imperatulu Alesandru a avut simțimēntu mai înalte de cătu d-v. ; Imperatulu Alesandru a disu : Brătianu ne este celu mai mare vrajmăsiu în cestiunea Basarabiei, dēr' această nu me opresce de alu stimă (aplause) ; numai d. Lahovari are altu-feliu de opiniune despre mine.

D-s'a a vorbitu și de cestiunea Arab-Tabiei. Ei, d-le Lahovari, Arab-Tabi'a o s'o avem, te încredințiez ; cându nu o vomu avē atunci se vii se me acuzi.

În cestiunea Dunării, ceea-ce amu spusu acum noue luni în Senatu, fara că nimeni sē se ridice atunci în contr'a noastră, o repetu și acum : voieam că regulamentul se fia executatu de noi, inspectiunea, priveghiarea o acordam Europei se puie ori pe cine va voi ea. Acest'a amu dis'o în Senatu și d-v. n'ati disu nimicu ; nu facem astăzi de cătu se repetim ceea-ce amu disu acum noue luni în Senatu : aplicarea regulamentelor de noi, er' supraveghiarea o acordam Europei că se o încredințiez cui va voi.

Dēr' d. Maiorescu ne întrebă decă vomu putē dobândi

acésta? Ei, d-loru, deca d-v. ve simtiti in stare se dobânditi mai multu, séu se dobânditi in modu claru si precisu numai atátu cătu amu cerutu eu, si cătu persistu a dobândi, ve damu puterea chiaru de astadi dér' se luati angajamentulu pe facia.

D. P. C a r p u. Nu v'o cere nimeni.

D. p r e s i e d i n t e a l u c o n s i l i u l u i. I. C. Bratiann. Nu cereti puterea?

D. P. C a r p u. Nu o ceru dela d-v.

D. p r e s i e d i n t e a l u c o n s i l i u l u i: I. C. Bratiann, D. Carpu si cu ai d-sale nu ceru puterea dela noi, nu o ceru dela tiéra, (aplaude) fiindu-ca ieri ne-a facutu o teoria contraria d-sa, si adi d. Lahovari a facutu alta totu pe acelasi tonu, a disu că noi suntemu tienuti la putere de poporulu ignorantu si că ómenii inteligenti suntu pentru d-loru; ne-a disu si mai multu de cătu atátu ne-a disu, că amu creatu o retiea de functionari in cătu tînemu tóta tiér'a sub man'a nóstra. Ve pare reu, că amu creatu acei functionari, că amu luatu acele functiuni din man'a strainiloru si le-amu datu in man'a romaniloru (aplaude). A veti mai multa incredere in straini de cătu in romani?

D-vóstra veniti astadi si faceti acuzarile cele mai teribile acestai ministeriu. Cine va datu acestu curagiu?

De ce pēna nu a venitu cestiunea, că au fost ofensati la Vien'a, d-v. erati asié buni baiati (aplaude ilaritate)? ba se credea chiaru, că era veniti in ministeriu. Ei bine, de unde ve vine acestu avēntu, acésta furia cá Santului Pavelu pe drumulu Damascului, cându 'i-s'a facutu lumina, fiindu-că nu este altu-ceva in cestiune de cătu totu Dunarea? Dér' inca odata repetu, deca credeti, că noi suntemu in ajunulu de a cadé dela putere prin straini, atunci veniti si luati puterea si luptati in contra strainiloru spre a dobândi mai multu de catu ceea-ce credeti, că puçin'a nóstra dibacie politica póte se dobândésca.

D-loru, cá se vedeti ca timpurile acelea au trecutu in cari unele puteri isi insusiau dreptulu de a inriuri intr'o tiéra, cá se puna unu guvernul partisanu alu seu, precum de esemplu facea odata Angli'a in Constantinopolu, Lordulu Granville vine prin o circulara, fiindu că se dicea că primulu ministru actualu din Egiptu este partisanulu Angliei si dice: „In opiniunea guvernului Majestatii Sale ministerulu de partidu radiemandu-se pe o putere straina, séu pe o influentia personala a unui reprezentante strainu, nu este susceptibilu de a fi folositoru nici tierei pe care o administreza, nici acelei Puteri care 'l-ar' fi adusu la putere“ (Aplause). Dice mai multe mai susu dér' nu citescu totu, dice că ar' fi cea mai mare jignire si lovitura ce s'ar' dá siefului statului. Lord Granville este unu omu de 80 ani, cu o lunga experientia si fiti bine incredintati că cuvintele sale suntu luate totud'auna in mare bagare de séma.

D-loru, nu a fostu in intentiunea guvernului Romanu de a atinge intru nimicu guvernulu Majestatii Sale Imperatului Austriei, pentru care avemu tóta condescendentia. Dér' chiaru deca noi amu fi fostu atátu de nesocotiti, deca amu fi cunoscutu atátu de puçinu istoria, si deca amu fi avutu atátu de puçinu instinctu de conservatiune in cătu se jignimu o mare putere, Regele, care are o adeverata veneratiune si amicitia pentru imperatulu Austriei, si acésta nu este numai unu sentimentu personalu, ci este chiaru traditionalu in familia de Hohenzollern, ne ar' fi opritu.

Ei domniloru, candu unu ministru, fia din Austria, fia de ori unde, cata se 'si apere interesele tierei sale, si nu póte se le combine destulu de bine in cătu interesele sale se fia in armonia cu interesele statului nostru, acésta ne póte opri pe noi de a desbata cu acelu ministru, si a'i areta cari suntu drepturile si interesele nóstre? Póte fi acésta o ofensa? Eu suntu incredintiatu că nu a fost de cătu o simpla neintielegere, o rea interpretare, care la multi de la noi are se le apese pe consciintia. Dér' 'mi veti dice de ce acésta presupunere? Pe candu vorbea ieri d-lu Carpu 'mi aduseiu aminte că fratele meu Dimitrie Bratiann, trecendu odata pe la Vien'a, s'a dusu se viziteze pe ducele de Grammont, care era ambasadoru alu Françiei pe langa curtea din Vien'a, si ducele de Grammont i-a facutu despre Tiér'a-Romanésca unu tablou ingrozitoriu. Atunci si frate-meu 'i-a disu: dér' bine Duce, cine a pututu se ve de o asemenea idea despre tiér'a nóstra? Compatriotii d-v., cari trecu pe aci, 'i a respunsu ambasadorulu.

In discursulu de ieri alu onor. d. Carpu, 'mi-am adusu aminte de cuvintele regretabilulu reposatu baronu Haymerle, care 'mi dicea că noi amu creatu unu curentu in tiéra in contra Austriei, că tiér'a nu s'a ganditu niciodata la cestiunea Dunarei, si că noi amu creatu curentulu acela, fiindu-că noi suntemu inamicii Austriei si amicii altei puteri. Ce au fost cuvintele de ieri ale d-lui Carpu de cătu acésta? Că curentulu a fost conceputu de Russi'a la inceputu, si noi in fine ne-amu facutu instrumentulu acelu intrigi rusesci. Totu acestea suntu si cuvintele reposatulu baronu Haymerle, cuvinte pe cari onor. d. Carpu vine si le afirma aci, in Camera si cari negresitu că voru fi fost si de altii impartasite, fiindu-că si baronulu Haymerle nu le cunoscea si nu putea sci de cătu totu de la ai nostri. Ei bine, in acestu modu voesce d. Carpu si d. Lahovari se ne ajute? căci d. Lahovari asta-di a disu că ne va da concursulu seu din

tóte puterile d-sale, deca ne vomu pune pe terémulu cutare. Cu acestu midilocu ne veniti in ajutoriu?

Dér' d-loru, ce mi s'a parutu ciudatu din partea opositiunei este că atunci candu in cestiunea Dunarei dice că trebuie se tînemu susu si tare drapelulu drepturiloru si intereselorú nóstre, face unu tablou de tiéra si de guvernul cu care eu dreptu cuventu se da arma ca se se dica: cum? singuri ei spunu că legile nu se aplica, că acolo este cea mai mare desordine, celu mai mare arbitraru; cum dér' noi Europ'a avemu se ne lasamu cá ei se ne aplica acele regule ale loru? Astu-felu d-vóstre contribuiti cá se ne dati putere de a luptá pentru apararea drepturiloru si intereselorú nóstre?

Bine, d-le Lahovari mi-ati spusu că ati tacutu de candu amu sugrumatu pe fratele meu in culise, cá se viu eu la putere; prea bine, ati tacutu; dér' nu puteati se mai taceti si pēna mane, pēna se va votá proiectulu de adresa? (aplaude).

Mereu ne totu vorbiti cá se nu intrebuintiamu cuvinte vage, cuvinte sfraitórie. Dér' mai sfraitórie cuvinte cá ale D-lui Lahovari nu s'au auditu niciodata in acésta Camer'a! (aplaude).

Ne-ati spusu că amu vórsatu sange romanescu. Ve pare reu, D-le Lahovari? Candu unii in Senatu ne acusa de acésta, le diceamu: negresitu cá acei cari au mersu se-si verse sangele pe campulu Plevnei, nu voru mai fi niciodata instrumentulu D-v. cá se sugrumati vocea Romaniei (aplaude).

Ne-ati acuzatu că nu amu organizatu tiér'a in privintia acésta v'a spusu onor. D. Costinescu ca D-v. ati fost la càrm'a tierei in tóta liniscea si nu numai atáta, dér' nu ati avutu nici o opositiune in Camera, căci ve aduceti aminte, D-loru, cá pe atanci, deca vre-unulu indrasnea se se scóle si se vorbésca ceva contra guvernului, pe data se redica cá unu leu D. Lahovari si Catargiu si 'i inchidea gara; pe candu astadi vedeti ce se petrece: se luamu procesele verbale de pe atunci si se le comparamu cu cele de acum si se vedemu cătu vorbea opositiunea atunci si cătu vorbesce acum. Asta-di numai D-v. tineti tribuna siedintie intregi.

Ce dér' ati facutu atunci candu nu era nimeni cá se ve tina in locu? Ati facutu imprumuturi cu sutimi de milióne pentru cá se acoperiti deficitulu budgetare; de óra-ce noi amu facutu resbelulu peste Dunare si cu tóte acestea nu amu bagatu tiér'a in datorii. Deca veti dice, că amu emisu bilete hipotecare, ei bine, chiaru acelu imprumutu cu bilete hipotecare nu a costatu pe tiéra unu banu, si care a inlesnitu asié de multu tóte transactionile, nu s'a intrebuintiatu nici pe jumătate; căci 12 milióne s'au cheltuitu din acei bani pentru facerea drumulu de feru de la Marasoci la Buzeu, va se dica nici acelu 20 milióne si ceva in bilete hipotecare nu le amu chelu tuitu pentru resbelu. Dér' deca acestu resbelu ar' fi fost pe timpulu candu D-v. erati la putere, era se ve coste sutimi de milióne, căci deca ati cheltuitu sute de milióne in timpu de pace si candu amu venitu noi nu amu gasitu nici o pusca, nici unu tunu, nu amu gasitu nimicu cumperatu de D-vóstra, candu nu aveati de cătu o armata de vre-o 6-7 mii ómeni; apoi ce ati fi trebuitu se cheltuiti candu era vorba se puneti pe picioru de resbelu o armata bine echipata de peste 60,000 ómeni? V'ar' fi fost de ajunsu numai 12 milióne? Ati disu cá noi amu facutu legi cu care amu incelestatu tiér'a, si cá prin aplicarea loru amu devenitu stapani absoluti astadi.

Ei bine si D-vóstra ati facutu legi precum amu facutu si noi, dér' ia se vedemu care din aceste legi au incelestatu tiér'a? Tóte legile pe care le amu facutu noi nu au fost de cătu in interesulu tierei si alu publiculu intregu, si negresitu cá D-vóstra cari nici o data nu ati voitu, nici voiti se ve uniti cu natur'a ve pare reu că astadi s'a facutu ast-felu de legi in cătu suntu siliti se ve supuneti loru si nu le veti mai puté inlatura de cătu numai cu baionet'a, dér' nu baionet'a Romanésca, ci straina, căci alt-felu nu veti mai puté impune poporulu romanu vointia D-v. (aplaude).

Iaca cum v'amu incelestatu noi pe D-v. silinduve cá, deca ati voi, se mai aveti puterea, se tineti socotéla de vointia tierei (aplaude).

D-loru, v'amu spusu si v'amu repetitu de mai multe ori cá, deca n'amu voitu se damu documentele comisiunei, nu a fost pentru alt-ceva de cătu in trecutu, atátu in cestiunea Dunarei catu si in cestiunea Drumuriloru de feru si in alte cestiuni s'au facutu indiscretiuni, fara vointia D-v. negresitu, dér' ce voiti? Copilulu 'i place se vorbésca multu; si v'amu spusu in comisiune, ca toti reprezentantii nostri din strainatate ne au facutu cunoscutu ca nu ne mai potu comunica nimicu confidentialu, fiindu ca indata se divulga.

Va veni unu timpu candu ve vomu puté pune la dispositiune arhiva ministerulu de externe. Si noi n'avemu de gandu se emigramu; candu veti gasi acte cari se fi compromis cestiunea Dunarei, atunci suntu in dreptu se ne asiedati dupa cum vomu merita.

Credeti D-v. ca cestiunea pusa inaintea Europei intregi, deca ar' fi fost unu angajamentu din partea guvernului nostru, socotiti ca puterea aceea catra care ne amu angajat n'ar' fi venitu se se prevaleze de acelu angajamentu, deca D-v.

diceti ca s'a incercatu se se prevaleze numai de o simpla conversatiune cu D. Boerescu?

'Mi aducu aminte, ca D. Carpu 'mi facea imputare, ca amu fost puçinu respectnosu pentru puterniculu nostru vecinu; a disu ca unulu din agentii nostri — si nu credu ca a intielesu pe D. Cogalniceanu, a facutu unu memoriu care era provocatoriu.

D. C a r p u. N'amu disu acésta; amu disu ca a facutu polemica, care nu trebuia se se faca de unu ministru alu tierei.

D. p r e s i e d i n t e a l u c o n s i l i u l u i. Ca unulu din agentii nostri ne a tramisu unu memoriu, ca altii l'au facutu cá se lu comunice intr'unu modu intimu. Ei bine eu la toti le amu disu ca trebuie se ne marginimu numai in a apera drepturile nóstre, dér' niciodata se nu atacamu nici se provocamu.

Si acésta amu dis'o chiaru amiciloru D-v., le dicemu: aparati dreptulu D-v., nu atacati, fiindu-ca ve compromiteti caus'a deca puneti violentia, pasiune séu provocare.

Totu acestu limbagiu l'amu tînutu si agentiloru nostri; cá se apere drepturile tierei, niciodata se provóce. Deca ver-unulu 'si a permis mai multu de catu este in instructiunile nóstre, aceea remane pe séma s'a. A pututu se i se intemple si D-lui Carpu cá aginte se mērga cate o data mai departe de catu a voitu ministrulu.

D-loru, cestiunea Dunarei este intréga fara se fia intru nimicu compromisa.

Opiniunea nóstra pēna astadi a fost cá reglementele cari suntu facute de comisiunea Europēna se fia executate de noi.

Supraveghiarea o primimu, ori-cine va voi se o faca. V o c i. Cum ori-cine? Chiaru o putere singura?

D. p r e s i e d i n t e a l u c o n s i l i u l u i. Cá delegatu. Modululu cum se se faca acésta supraveghiare nu potu sa'lu determinu eu, caci acésta nu atērna numai de mine, trebuie aci si consimimentulu celui interesatu. Deca D-v. ve pricepeti a face mai bine de catu noi, D-le Carpu, vei fi marele cancelar alu Romaniei si vei conduce destinele ei (aplaude).

D i v e r s e.

(A p e l u.) Este cunoscutu, că copii de romanu asiedati la meserii de „Associatiunea pentru spriginirea invetiaceiloru si sodaliloru meseriasi romani din Brasiovu“ suntu in genere orfani séu din parinti atátu de seraci, incatu acestia nu-i potu provedé nici cu vestmintele cele mai neaperatu de trebuintia!

Comitetulu subscrisu, avendu in vedere pe de o parte insuficientia mijlóceloru bănesci, de cari dispune, éra pe de altá parte marele geru alu ornei, se vede constrinsu a face apelu si in acestu anu cá in trecutu la multu incercat'a generositate a onorabililoru nostri concetiani: rugandu-i se nu pregete a contribui si in acestu anu cu vestmintele si incaltiaminte vechi, cari adaptandu-se se se póta imparti sermaniloru invetiacei dela meserii procurandu-li-se astfelu si loru o bucuria de santele serbatori ale nascerei Domnului. Bucuri'a, ce simtu acesti urgisiti ai sórtei, póte fi comparata numai cu generositatea aceluora ce le-au procurat'o.

Comitetulu:

Bart. Baiulescu, Ioan Bozocanu
pres. secret.

(N a t i o n a l i t a t i l e U n g a r i e i.)
Dupa datele citate de siefulu biroului statisticu Keleti in Academia ungarésca numerulu diferiteloru nationalitati din Ungari'a si Ardélu ar' fi dupa recensamentulu dela 1880 urmatoriulu: Unguri 6,165.088; 1,798.373; Slovaci 1,790.476; Romani 2,323.788; Croato-Serbi 605.725; Ruteni 342.351; Altii 203.767; copii, cari nu sci vorbi inca 499.054. La olalta 13,728.622 (façia de 13,219.413 dupa combinati'a dela 1870) Interesantu este a vedé cum se presenta dupa compilatia d-lui Keleti numerulu individiloru nemaghiari, cari sci vorbi ungarésce. Numerulu loru absolutu si procentualu este urmatoriulu: Germani vorbescu ungarésce 377.041 = 21.02 procente; Slovaci 176.693 = 9.82 proceate; Romani 137.252 = 5.90 procente; Ruteni 19.525 = 5.70 procente; Croato-Serbi 65.637 = 10.83 pr.; Vendi 7.450 = 12.22 pr.; Armeni 3,116 = 88.66 pr.; Tigani 18.128 = 23.85 pr.; Altii 2.364 = 10.82 pr.; Straini 10.462 = 25.35 07 pr. In totulu 817.668, terminu mediu 11.50 procente. Resulta, dice Keleti, că acolo unde locuiescu mai multi Maghiari este si procentulu Nemaghiariloru, cari vorbescu ungarésce mai mare si cá numerulu acestor'a multu mai mare intre barbati, decâtu intre femei, cari invébia ungarésce numai in scóla. In Ungari'a (fara Ardélu) Maghiarii facu 49.88 procente a poporatiunei, Nemtii 14.29 pr., Slovaci

16.05 pr., Romanii 10.50 procente. Keleti dice, că deca s'ar' socoti aci si Ardélulu, proportiunea ar' fi mai nefavorabila pentru Maghiari. Interesante sunt si datele statistice privitoare la capitala ungara. Numerul intregu alu poporatiunei din Budapesta este de 360,551. Acesti'a sunt impartiti cum urmèza: 198,742 Maghiari (intre cari sunt socotiti si Evreii in numeru de apròpe 80.000); 119,902 Nemti: 21.581 Slovaci; 408 Romani; 59 Ruteni; 1756 Croato-Serbi, 81 altii; 7625 straini; 10,397, cari nu potu inca vorbi. Eata dèr', că deca vomu subtrage pe Nemti si pe Evrei s. a. nici a treia parte din poporatiunea Pestei nu este maghiara. Caracteristicu este că cei 120,000 de Nemti din Budapesta n'au nici o scòl'a primara unde sè se propuna studiele numai in limb'a germana. Keleti reproduce si cifrele privitoare la celelalte orasie, din Ungari'a si Ardealu. In aceste orasie 143 la numeru, Maghiarii se dice a fi reprezentati cu 62, Nemtii cu 17.7 si Romanii cu 3.6 procente din intrèga poporatiune. Asupra tendintiei lucrarei statistice a lui Keleti ne-amu pronuntiatu deja in numerulu trecut.

(Felicitarè.) Estragemu d'intr'o corespondentia part. ce-o primimu dela Budapesta cu data 18 Decembre a. c. urmatòrele: „Comitetulu societatii academice romane „Petru Maioru“ de aici audiendu, că Maiestatea S'a a conferitu fostulu jude la tabl'a reg. actualului deputatu dietalu d-nu Dr. Iosifu Galu ordinulu corònei de feru cl. III pentru frumòsele sale merite cástigate pe teròmulu judiciariu, fiindu-cà d. Dr. I. Galu dimpreuna cu stimabilai consòrta este membru binefacètoriu si fundatoru la acèsta societate, 'si-a tienutu de datorintia alu felicità in diu'a de 15 l. c. in numele societatii prin o comisiune compusa din D-nii: Georgiu Ilea, Aureliu Oprea si Demetriu Horvatu, cu care ocasiune G. Ilea, secretariulu societ., că vice-pres. subst. a salutatu pe d-lu Dr. Galu cu-o cuventare alèsa esprimandui sincere felicitari in numele societatii, care onorèza in d-s'a nu numai pe eminentulu jude, ci totodata pe unu membru fundatoru alu ei, pe unu barbatu distinsu dela care „patria si natiunea astèpta, că in timpuri grele si furtunòse cu altii dimpreuna se-i intinda consolare si mana de ajutoriu.“ D-lu Dr. I. Galu multiamindu dise, că distinctiunea cu care a fost onoratu de càtra Maj. S'a inca servesce de exemplu, că deca omulu isi implinesce datorintiele sale cu sirguintia in urma totusi 'i succede a castigà recunoscintia. Densulu inca a avutu a se luptà cu multe greutati dèr' n'a desperatu si se va nisui si de aci in colo din tòte puterile că facèndu servitiu patriei se merite recunoscintia conationaliloru sei. . . . c. i.

(Emigrantii Banatiani.) Dilele aceste cetiramu in foile din Pest'a o notitia, dupa care cele 4—5 sute de emigranti romani din Banatu trecuti in Romania, dupa cum amu fost anuntiatu, au fost earasi constrinsi a se reintòrce in patria loru, de unde au fost plecatu, pentru că nu mai aveau cu ce se traièscu. Antaiu nu ne venea a dá crediementu acestei sciri, acuma inse ea se constata printr'o corespondentia ce-o primesce „Rom. Lib.“ dela Verciorova. Este de totu trista si durerosà descrierea ce-o face corespondentulu din cestiune despre starea nenorocitoru emigranti. „Adi dimineatia,“ dice elu, „acesti ómeni fara patria s'au datu josu aici in trenu, căci au fost re- inapoiati cu calea ferata dela Bucuresti; la unii le lipsea caii, la altii caruti'a si lucru de inspaimentatu, la unii soçiele la altii pruncii, si in fine toti erau lipsiti de sdrentiele, cu cari intrasera in tièra, fiindu că ajunsi aici au trebuitu se 'si vinda caii, carutiile si hainele de pe ei, că se nu pèra de fòme. Copii, neveste si barbati au muritu de miseria pe drumuri, că dobitòcele, si pe unu mortu ilu duceau cu ei acasa. Nu esiste condeiu spre a zugravi starea acestoru nefericiti...“ „Am intrebatu pe unii, cum se intempla de se intorcu earasi, si 'mi-au spusu că au fost pèna la Bucuresti, dèr' „craiulu ungurescu, care este acolo“ (consululu) nu sciu de ce s'a superatu, că a facutu se-i întòrca inapoi si nu i-a lasatu se mèrga mai înainte. Nenorocitiu candu plecaseru isi derimasera casele si venduse mai pe nimica ce le mai remasese si acuma la inceputulu ernii au remasu goli, sub ceriulu liberu... Vai de ei!“ — Se pòte că culorile tabloului ce ni 'lu zugravesce acèsta corespondentia se fia puçinu esagerate, inse nu trebue că cineva se fia omu cu mare petrunere spre a intielege, că starea bietiloru emigranti reinapoiati n'a pututu fi decatu cea mai deplorabila. „Rom. Lib.“ face imputari guvernulu romanu, care a sciutu se contribuè oficialu 10,000 franci pentru victimele dela

„Ringtheater“ din Vien'a, dèr' acestoru emigranti nenorociti nu le-ar' fi datu nici celu mai micu ajutoru. Ar' fi tristu deca s'ar' adevèri, că guvernulu romanu a remasu nepasatoriu façia de sòrtea nenorocitoru emigranti banatiani. Dèr' credemu, că pentru suferintiele bietiloru tierani are se respunda in prim'a linia consulatulu sèu mai bine disu ambasada austro-ungara dela Bucuresti, care trebuea se dè ajutòre ómeniloru peritori de fòme. Asiè intielegemu noi scutul ce este in dreptu alu asteptà ori-ce supusu austro-ungaru dela legatiunea din Bucuresti, nu inse asiè că supusii austro-ungari imigrati in Romania 'se fia spriginiti bunaòra numai in tendintia de a formà acolo unu statu in statu. Nu potemu se nu observamu, că deca nefericitiu emigranti ar' fi fost de natiunalitate Unguri sèu celu puçinu Nemti, ar' fi intimpinatu negresitu mai multa aentiune din partea legatiunei austro-ungare din Bucuresti. Dèr' e vorb'a numai de nise tierani romani si acesti'a paru a nu recere atàta bàtaia de capu. —

(O fapta patriotica.) P. S. S. Par. Ghenadie, episcopulu Argesului, a donatu facultatii de teologia suma de 30,000 lei, economiele sale din tineretie si pèna astadi, alu caroru venitu sè se dè că burse studentiloru fara midilòce, care urmèza cursurile acelei facultati. Fapt'a generòsa a par. episcopu de Argesiu — scrie „Bin. Publicu“ — ne aduce aminte virtutile strabune ale episcopiloru romani, cari jertfiu totulu pentru biserica si tièra. Credemu că toti aceia, cari dorescu din anima in florirea biserice si redicarea culturai poporulu romanu voru pastrà o adèncu recunoscintia generosulu episcopu pentru acestu faptu in adevèru patrioticu. E catu-va timpu de candu P. S. S. par. Ghenadie se distinge, apròpe singuru intre inaltii nostri prelati, prin totu feliulu de initiative si de acte in adevèru laudabile. Acestu meritu trebue cu atàtu mai multu semnalatu, cu càtu se pare că egoismulu si setea de bani a in- clectatu si stapanesce cu putere pèna si acele su- flete, la care tièr'a se astèpta se gasèscu exemple de sacrificiu, de abnegatiune, de umilintia crestina.

(Insciintiare tristia.) Eri in 13 a. l. c. petrecuramu la mormentu pe Mdm'a Theresia Wetzler, nascuta Ratzinger, supranumita odinòra „mam'a romaniloru din Vien'a“, care de unu siru lungu de ani remàindu veduva, dupa ce 'si-a m̀aritatu unic'a fèta, mai in urma a fostu cuprinsa de unu morbu de rerunchi infricosiata, carele dupa unu decursu scurtu, dèr' fòrte durerosu, i-a curmatu vièti'a Duminec'a trecuta in 11 Decembre 1831, in anulu alu 76-lea alu etati, era alu 40-lea alu veduvitatii sale.

Reposat'a era unu modelu de virtute femeiesca, si preste mesura ingrijata intru chivernisirea casei sale; prin locuintia ei in restempu mai bine de 42 de ani, se strecurara o multime de barbati distinsi si renumiti ai natiunei nòstre, — din tòte partile locuite de romani, era mai vèrtosu din cele ale monarchiei Austriace — petrecòrdu (in timpuri si mai ferici, dèr' si mai critice si furtunòse decatu cele presenti) mai lungu, sèu mai scurtu tempu, si aflandu aci unu feliu de adapostu de intalnire si mangaiere spre comunicarea ideelor, de cari erau insufletiti; d'intre cari cei mai multi nu se mai afla in viètia (Laurianu, Barnuti, Maiorescu, Iancu, Hodosiu, Papiu etc.), era multi altii inca voru mai fi traindu, si speru, că-'si voru mai fi aducèndu aminte de prea laboriòsa si multu dosadit'a matròna.

Deci pentru multele si eminentele servitii si ostenele, pentru mine, si pentru Connationalii mei aduse, rogu pre atotputerniculu Dumnedieu, că se-i resplatèscu, si sè se indure spre sufletulu ei, asiedindu-o in locasiurile celoru drepti, si că se-i fia tierèn'a usòra, si aducerea aminte binecuvantata! Vien'a in 14 Decembre, 1881.

Ioanu Urs', m. p.
cantoru gr. cath. la St. Barbara.

(Tàbacirea peiloru cu bicromatu de potasa) Scumpirea scòrtiei de stejaru si a altoru substantie intrebuintate pentru tabacirea peiloru au contribuitu se indemne pe fabricanti a cautà, deca acèsta operatiune nu s'aru putè face cu óre-care produse chemice. In Angli'a, dupa mai multe esperiintie, s'a descoperitu că bicromatulu de potasa pòte 'nlocui scòrtia de stejaru. Astadi Comerciulu britanicu vindè pei lucrute cu bicromatu. Mai multe tabacarii dela Glasgow intrebuintieza asta-di acèsta substantia sub numele de bicromu, care nu numai că nu arde peile, dèra tabacesce mai curendu de càtu scòrtia de stejaru

si formèza pei escelente pentru curelaria, pistòne, s. a. l. Tabacitulu cu bicromu costa de patru ori mai eftinu de càtu cu scòrtie de arbori. Eftinata- tea unita cu bun'a calitate a peiloru voru contribui a face sè se latièscu acèsta noua procedere de tabacitu. Recomendamu tabaciloru nostri se imi- teze pe confratii loru din Glasgow.

(Butòiele de harthia.) Americanii ne rezervèza surprinderi. Unu diaru francesu specialu raportèza că acum de curendu s'a transportatu la New-York petroleu in butòie de harthia. Aceste vase s'aru fi fabricandu de o Compania care posedèza trei usine pentru acèsta fabricatiune, si anume la Hartford, la Cleveland si la Toledo, in câte trele se facu pe di 3000 de butòie vopsite cu albastru si cercuite cu feru, cu pretiulu de 5 lei butoiulu. Folòsele ce infaçisèza butòiele de harthia comprimata consistu mai cu sèma in aceea că ne- fiindu facute din dòge nu curgu cum se intempla cu cele de lemn; alu duòilea sunt elastice si se spargu mai greu de càtu vasele de lemn; in fine dilatiunea este mai mica si prin urmare cheltue- lile de legatu in toti anii, si de mai multe ori pe anu, deca nu suntu suprimate cu totulu, suntu celu puçinu fòrte reduse. O mare compania americana pentru fabricatiunea oleiului 'si propune se intro- duca butòiele de harthia in locul celoru de lemn.

„Rev. Scient.“

(O artista romana la Paris.) In- tr'unu discursu alu d-lui Legouvè, rostitu in pri- vinti'a asilului de nòpțe din str. Labat, se narèza urmatorulu faptu: „Acum câte-va luni, o femeia vine sèra se bata la usi'a asilului. De unde vine ea? Din Romania? Ce a adus'o la Paris? Pasi- unea teatrului: ea voia se jòce comedia. Ce a con- dus'o la asilu? Ea nu mai are nici o para, si nu este ingagiata. Asilulu o primesce pentru trei nopti. Ea e tènèra, placuta la façia, indemanatica si muncitòria. I se da de lucru. Ea castiga cu ce sè 'si platèscu siederea si hran'a, cosèndu haine pen- tru seraci, asteptandu se intalnèscu unu directore. Ilu intalnesce. I promite o representatiune. Din nenorocire, 'i lipsesce unu ce neaperatu pentru a debuta: o rochia. Asilulu nu se va opri pentru atàtu. Se deschide ceea ce se numesce ruferi'a, unu talmesiu-balmesiu de fuste, de palarii, de ghete, de sialuri, si alegèndu din tòte acestea, se face o rochia de catifea... Ce catifea! verde... Ce verde! dèr' care convine, teatrulu fiindu fòrte modestu, ei permite acestei tinere romane de a se sui pe scena, de a jucà si de a avè succesu. Căci ea avù succesu si inca mai multa recunoscintia. Ea vine desu la asilu se multiamèscu directòrei.“ „Rom.“

Cursulu de Bucuresti dela 10/22 Decembre 1881.

Valori	Scadenti'a Cu- pòneloru	Cum- pera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	89.—	90.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	98.—	99.—
8% Oblig. domeniiale 1871	1 Ian. 1 Iul.	—	—
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	102 1/4	103.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	102 1/4	103.—
7% „ „ urbane	idem	102 1/4	103.—
8% Imprum. municipalu	idem	105 1/2	106 1/2
Oblig. casei de pensiu (lei 300, dobènda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	220.—	226.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	29.—	30.—
Act. Bancei Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	1595	1660
Auru contra argintu		1.—	1.—
Auru contra bilete hipotec.		1.—	1 1/2
Auru contra bil. de Banca nat Florini Val. Austr.		1.—	1.—
		2.14—	2.15—

Cursulu la burs'a de Vien'a din 23 Decembre st. n. 1881.

Reut'a de auru un- gara 119.85	Imprumutulu cu pre- miu ung. 121.90
Imprumutulu caliloru ferate ungare . . . 134 —	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin. 112.25
Amortisarea datoriei caliloru ferate de ostu ung. (1-a emisiune) 91.40	Rent'a de harthia aust. 77.10
dto. (II-a emisiune) 109.—	„ de argintu „ . 78.—
dto. (III-a emisiune) 97.25	„ de auru „ . 93.50
Bonuri rurale ungare 98.75	Losurile din 1860 . 132.75
dto. cu cl. de sortare 98.50	Actiunile bancei austr.- ungare 847.—
Bonuri rurale Banat- Timis. 98.75	„ bancei de creditu ungare 357.—
dto. cu cl. de sortare 97.70	„ bancei de creditu austriace 361.30
Bonuri rurale transil- vane 99.50	Argintulu —
„ croato-slav. 99.50	Galbini imperateci . . 5.61
Despagubirea p. dijma de vinu ung. —	Napoleon'dori 9.42
	Marci 100 imp. germ. . 58.15
	Londr'a 118.75

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gøtt si fiu Henricu.